

عنوان مقاله:

رفتارهای ارتقاء دهنده سلامت و ارتباط آن با خودکارآمدی در بهورزان

محل انتشار:

نشریه پرستاری ایران، دوره 30، شماره 105 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهدی عبدالکریمی - *Ph.D. Candidate in Health Education and Health Promotion, Department of Health Education and Health Promotion, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran*

مراد علی زارعی پور - *Ph.D. Candidate in Health Education and Health Promotion, Young Researchers and Elite Club, Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran*
(Corresponding Author) Tel: ۰۹۱۴۱۸۷۸۲۹۴ . E-mail:*) z.morad@yahoo.com

حسن محمودی - *Ph.D. Candidate in Health Education and Health Promotion, School of Public Health, Tabriz University of Medical sciences, Tabriz, Iran*

سعید دشتی - *Ph.D. Candidate in Health Education and Health Promotion, Department of Health Education and Health Promotion, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran*

رضا فاریابی - *Associate Professor, School of Public Health, Jiroft University of Medical Sciences, Jiroft, Iran*

احسان موحد - *Ph.D. Candidate in Health Education and Health Promotion, Department of Health Education and Health Promotion, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran*

خلاصه مقاله:

چکیده زمینه و هدف: رفتارهای ارتقاء دهنده سلامت یکی از معیارهای عمده تعیین کننده سلامت می باشد. امروزه اعتقاد بر این است که افراد برای این که بتوانند در تغییر رفتار و ارتقای سلامت خود موفق باشند، باید از خودکارآمدی لازم برخوردار باشند. هدف این مطالعه تعیین رفتارهای ارتقاء دهنده سلامت و ارتباط آن با خودکارآمدی در بهورزان شهرستان ارومیه می باشد. روش بررسی: این مطالعه با روش توصیفی-تحلیلی، روی ۳۰۱ بهورز خانه های بهداشت مراکز بهداشتی درمانی روستایی شهرستان ارومیه در سال ۱۳۹۳ صورت گرفت. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه ای مشتمل بر خصوصیات جمعیت شناختی، رفتارهای ارتقاء دهنده سلامت (Health Promoting Lifestyle Profile-II) و خودکارآمدی عمومی شرر (Sherer) بود. داده ها با آزمون های آماری کای دو و آنالیز واریانس یک طرفه تجزیه تحلیل شدند. یافته ها: میانگین نمره کلی رفتارهای ارتقاء دهنده سلامت در بهورزان (۴/۲۴) ۴/۱۳۶ بود. بیشترین نمره در بعد مسئولیت پذیری سلامت (۳۷/۷) ۳۷/۳۵ و کمترین نمره در بعد فعالیت بدنی (۲۶/۵) ۲۵/۱۳ بدست آمد. نتایج این مطالعه نشان داد که بین خودکارآمدی و نمره کلی رفتارهای ارتقاء دهنده سلامت و تمام زیر دامنه های آن همبستگی مثبت و معنی داری وجود داشت. ($P < 0.01/0$) همچنین بین رفتارهای ارتقاء دهنده سلامت با سطح اقتصادی، تحصیلات و جنس ارتباط آماری معنی داری وجود داشت ($P < 0.05/0$). نتیجه گیری کلی: با توجه به اهمیت رفتارهای ارتقا دهنده سلامت در بهورزان و تأثیری که خودکارآمدی بر این رفتارها دارد به نظر می رسد برنامه های آموزشی در راستای افزایش خود کارآمدی می تواند در تقویت رفتارهای ارتقا دهنده سلامت بهورزان موثر باشد.

کلمات کلیدی:

Health Promotion, Health Behavior, Self-Efficacy, Health Workers, ارتقاء سلامت, رفتار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1713714>

